Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

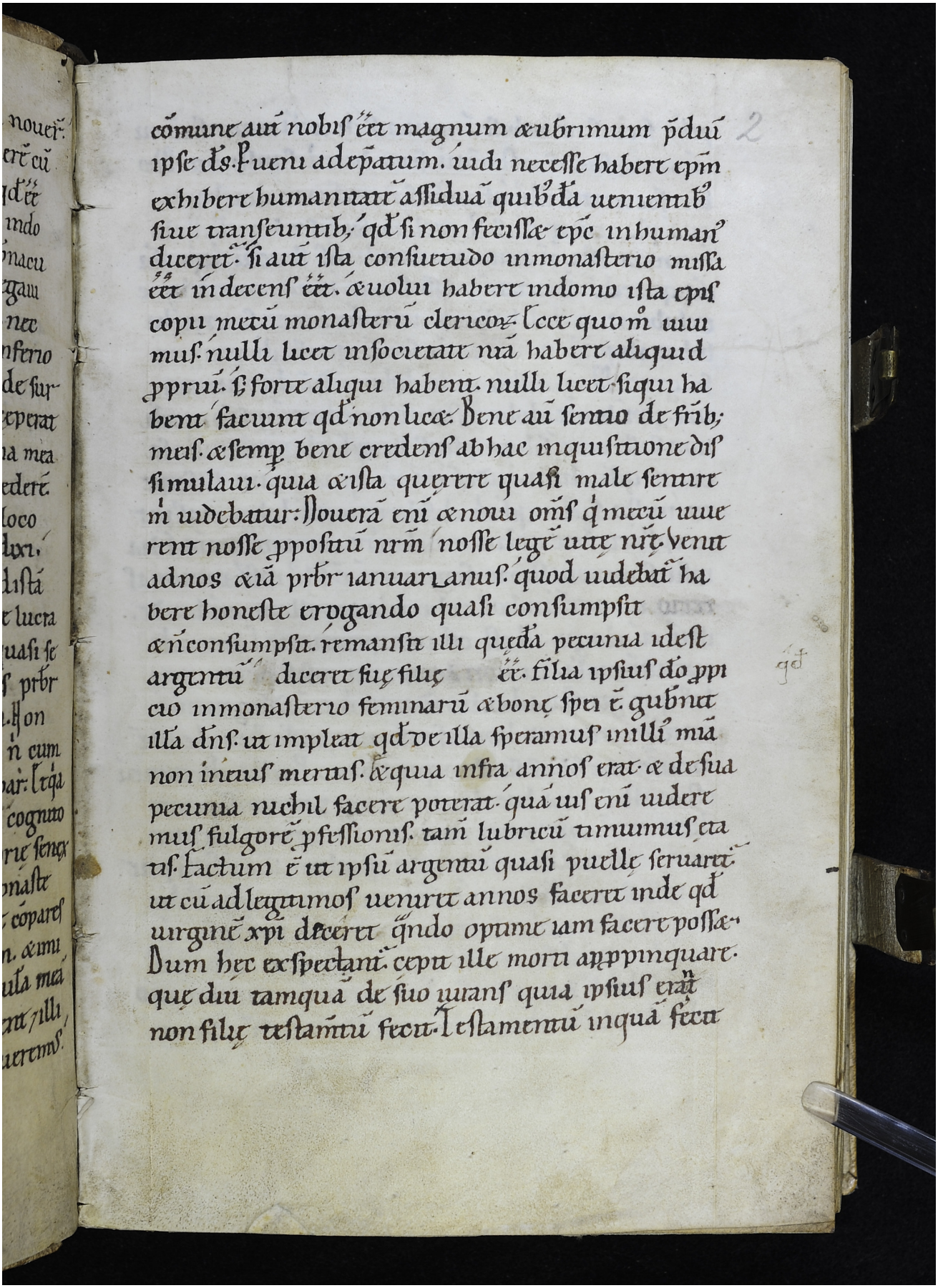

2

cōmune autē nobis ēt magnum ac ubrimum pōdū
ipse dīs. Fueni ad epatum. uidi necesse habere epm
exhibere humanitatē assiduā quib dā uenientib
siue transeuntib, qd si non fecissē epc inhuman
diceret. si autē ista consuetudo in monasterio missa
ēt in decens ēt. ac uolui habere in domo ista epis
copi mecū monasterū clericorē. Cece quo m̄ uiui
mus. nulli licet in societate nrā habere aliquid
ppriū. si forte aliqui habent. nulli licet. siqui ha
bent faciunt qd non licē. Bene aū sentio de frib;
meis. ac semp bene credens ab hac inquisitione dis
simulaui. quia ac ista quereret quasi male sentire
m̄ uidebatur: Nouerā enī ac noui omīs q̄ mecū uiue
rent nosse ppositū nrm̄ nosse legē uitē nrē. Venit
ad nos ciā prbr ianuarianus. quod uidebat̄ ha
bere honeste erogando quasi consumpsit
ac n̄ consumpsit. remansit illi quēdā pecunia idest
argentū dicerē filię filię ēt. filia ipsius dō ppi
cio in monasterio feminarū ac bonę spei ē gubnat
illa dīs. ut impleat qd de illa speramus in illi mia
non inteus meritis. ac quia infra annos erat. ac de sua
pecunia nichil facere poterat. quā uis enī uidere
mus fulgorē pfessionis. tam lubricū timuimus eta
tis. factum ē ut ipsū argentū quasi puellę seruarē
ut cū ad legitimos uenirē annos faceret inde qd
uirginē xpi deceret. qndo optime iam facere possē.
Dum hec exspectant. cepit ille morti appinquare.
quę diu tamquā de suo uiuens quia ipsius erat
non filię testamentū fecit. Testamentū in quā fecit